Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

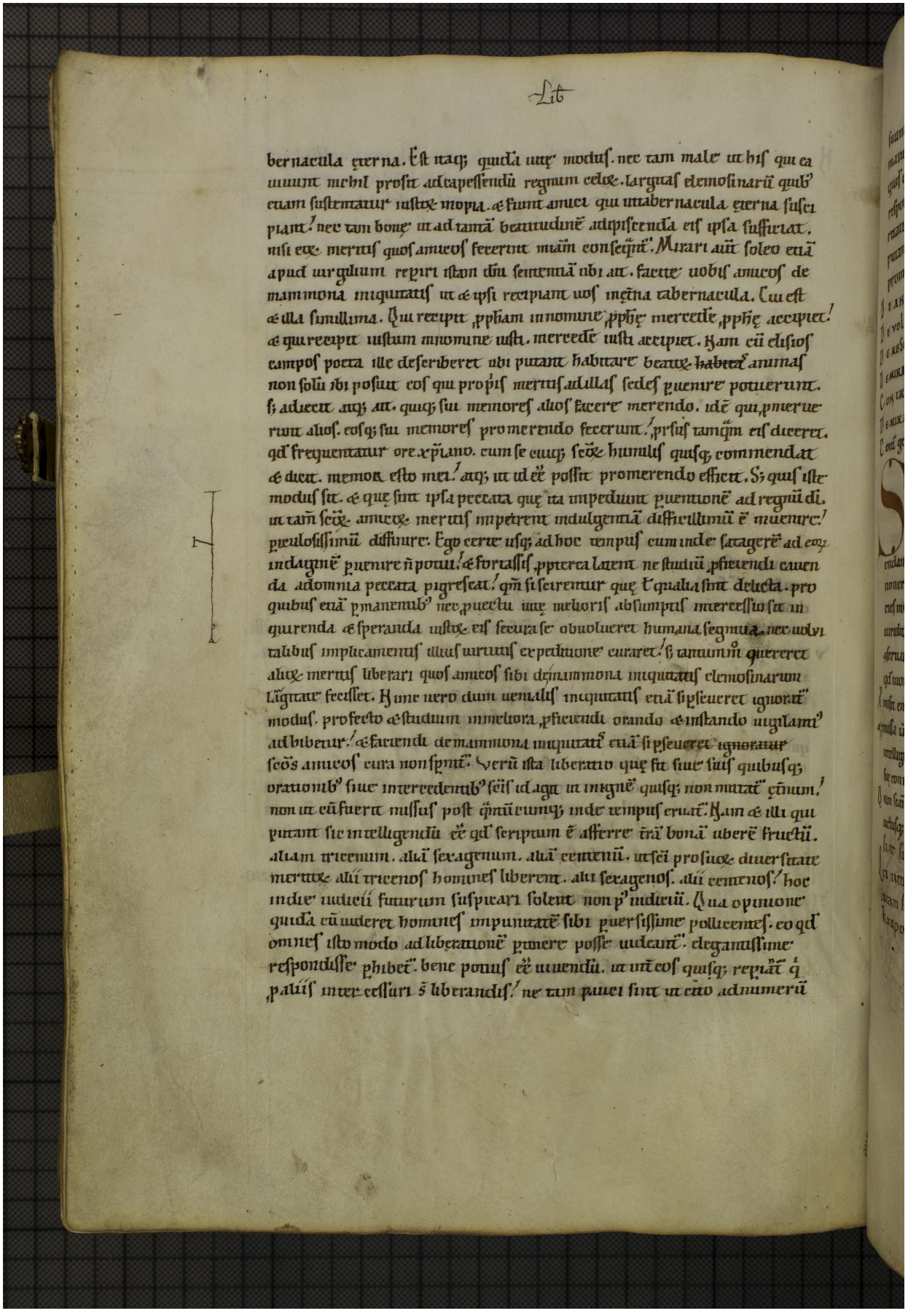

Lib

bernacula ęterna. Est tñ quida uię modus. nec tam male ut his qui ea
unum mihil prosit adcapessendū regnum celoꝝ. largitas elemosinarū quib⁹
euam sustentatur iustoꝝ inopia. æ fiunt amici qui tabernacula ęterna suscipiant. nec tam boneꝝ ut ad tamā beatitudinē adipiscenda eis ipsa sufficiat.
nisi exꝝ meritis quos amicos fecerint miām conseqūr. Mirari aūt soleo etiā
apud uirgilium reperi istam dñi sententiā ubi ait. facite uobis amicos de
mammona iniquitatis ut æ ipsi recipiant uos inęterna tabernacula. Cui est
æ illa similima. Qui recipit ꝓphām in nomine ꝓphę mercedē ꝓphę accipiet.
æ qui recipit iustum in nomine iusti. mercedē iusti accipiet. Nam cū elisios
campos poeta ille describeret ubi putant habitare beatoꝝ habitet animas
non solū ibi posuit eos qui propis meritis ad illas sedes ꝑuenire potuerunt.
s; adiecit atq; ait. quiq; sui memores alios fecere merendo. idē qui ꝓmeruerunt alios. eosq; sui memores promerendo fecerunt. ꝑrsus tamq̄m eis diceret.
qđ frequentatur ore xp̄iano. cum se cuiq; scōꝝ humilis quisq; commendat
æ dicit. memor esto mei. atq; ut id ee possit promerendo efficit. Si quis iste
modus sit. æ quę sint ipsa peccata quę ita impediunt ꝑuentionē ad regnū di.
ut tam scōꝝ amicoꝝ meritis impetrent indulgentiā difficillimū ē inuenire.
periculosissimū diffinire. Ego certe usq; ad hoc tempus cum inde sagacitē ad eos
indaginē ꝑuenire nō potui. æ fortassis ꝓpterea latent ne studiū ꝓficiendi cauendo a domnia peccata pigrescat. qm̄ si scirentur quę & qualia sint delicta. pro
quibus etiā ꝑmanentib⁹ nec ꝓfectu uię melioris absumpsit meritū sit in
quirenda æsperanda iustoꝝ eis securas se obuoluere humana segnitia. nec uolui
talibus implicamentis illius uarius ex peditione curaret. Si tamen nō quereret
aliqs meritis liberari quos amicos sibi de mammona iniquitatis elemosinarum
largitate fecisset. Hunc uero dum uenialis iniquitatis etiā si ꝑseueret ignorātia
modus. profecto æstudium inmeliora ꝓficiendi orando æinstando uigilanti
adhibetur. æ faciendi de mammona iniquitatis etiā si ꝑseueret ignoratur
scōs amicos cura non spernit. Verū ista liberatio quę fit siue suis quibusq;
orationib⁹ siue intercedentib⁹ sōis ut dignē quisq; non mutat ꝓtinus.
non ut cū fuerit missus post q̄mūcunq; inde tempus erunt. Nam æ illi qui
putant sic intelligendū ee qđ scriptum ē afferre tra bona uberē fructū.
aliam tricenum. alia sexagenum. alia centenū. ut sci prosiliæ diuersitate
meritę alii tricenos homines liberent. alii sexagenos. alii centenos. hoc
inde iudicii futurum suspicari solent non p iudicii. Qua opinione
quida cū uiderent homines impunitatē sibi ꝑuersissime pollicentes. eo qđ
omnes isto modo ad liberationē ꝑuenire posse uideant. elegantissime
respondisse phibet. bene potuit ee inuenitu. ut unicos quisq; reperiat q
paucis inter cessuri s liberandis. ne tam pauci sint ut cito adnumerū